

REDACTIA

Arad, Deak Ferenc-utca nr. 20.

ABONAMENTUL

Pentru Austro Ungaria:
pe un an . . . 20 cor.
pe 1/2 an . . . 10 „
pe 1/4 an . . . 5 „
pe o lună . . . 2 „

N-rii de Duminecă pe an 4 coroane.

Pentru România și străinătate pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deak Ferenc-utca nr. 20

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 b. de fiecare publicațiune

Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 509

Scrierilor nefrancoate nu se primesc

TRIBUNA POPORULUI

GHIATA S'A RUPT!

Felicităm pe Dr. Aurel Vlad, care în înțelegere cu fruntașii din cercul curat românesc Dobra (Hunedoara) a primit să se candidaie pentru scaunul vacant de deputat în acel cerc.

Felicităm și pe alegătorii pentru-că într'adevăr, un mai bun candidat cu greu găseau. Dr. Vlad este bărbat tiner, plin de vigoare și lupta pe care va purta-o are să fie nu numai înspre folosul Românilor din cercul Dobrei, dar peste tot: câștiga-vom cu toții deșteptându-se în cercuri tot mai multe alegătorii Români.

Ne place a crede apoi, că Dr. Vlad va și fi ales. Deși, nu ne îndoiim, administrația va face tot posibilul să se aleagă vre-o slugă plecată a guvernului.

Românii din Hunedoara au însă, în primul rând, sfânta datorie să lupte cu toții pentru alegerea lui Dr. Vlad. Căci nu e aici vorba de a pricopsi o persoană — știm toți că tinerul candidat este nu se poate mai bine aranjat în Orăștie — ci e vorba să arătăm că atunci când se desfășoară steagul național, alergăm cu toții în giurul lui; e vorba să dovedim, că atunci când intrăm în luptă, știm să și învingem.

Și e vorba, mai presus de toate, să demonstrăm, că d'aci încolo vrem să luptăm, că nu vom scăpa în singur prilejul unde să lăsăm poporul pe mâna străinilor, ci fie-care palmă de teren îl vom apăra în cea mai perfectă solidaritate și frățească iubire.

A fost destul cu pasivitatea. Ei avem să-i mulțumim că pretutindent cercurile române au trimis în Dieta pe cei mai patentați mameluți ori pe kossuthiștii cei mai intoleranți. Prin pasivitate s'a ajuns, că asupra cercurilor electorale române ca asupra unei prăzi sigure, s'au aruncat străinii, și noi, în

numele sfintei pasivități, privit-am cu mâinile puse la spate cum sutele de mii alegători români se bat sub steaguri străine și în numele unor idei cu cari neamul românesc n'are nici în clin nici în mână.

Ei avem să-i mulțumim, că alegătorul român a ajuns marfa cea mai leștină electorală ori terenul unde să se înfigă atâția șarlatani, de bălcu, îndrăzneț în afirmări și fără rușine când vorba e să-și bată joc de neștiința oamenilor.

Ei, dar poate se vor găsi și acum pasiviști ortodocși cari vor pune întrebarea: ce câștigăm dacă se alege un deputat, în cazul de față Dr. Vlad?!

Noi nu punem însă așa chestia, ci întrebăm: ce pierdem dacă alegem un Român bun? Și peste tot, chiar dacă nu l-am pute alege, pierdut-am ceva prin lupta de redeșteptare a poporului?

De sigur că nu, ci am câștigat mult. La tot cazul ni-am înstăpănit asupra unei etape. Urmează, în viitor, să luptăm și pentru ajungerea în posesie a celorlalte. Nimeni, cu mintea sănătoasă, nu-și va închipi adică lupta noastră că d'odată, dintr'o singură lovitură, s'ajungem tari și mari în Dieta țării, ci luptele constituționale se dau treptat. Azi un pas, mâine altul și așa mereu înainte!

Stând însă cu încăpăținare în absolută pasivitate, neîndrăsnind nimeni să spargă ghiata, fără'ndoială ne atrofiăm.

Candidatura d-lui Dr. Vlad aduce în viața noastră publică o nouă mișcare și indiferent dacă izbutește ori nu, lucru de căpetenie este să dăm semne de viață, să nu treacă — dacă se poate — o singură zi și fără ca să ne afirmăm.

morează împlinirea a 25 ani dela moartea »Părintelui patriei«. . . toate mărturiile nu numai ale pietății Italianilor, dar și a neîntrecutei lor iscusințe în arta decorativă.

Găsit-u-s'au de altfel și între noi Români pioși, cari s'au dus să îngemunchie la mormântul lui Inocenție Micu Klein, prelatul care în lupta sa pentru Români ardeleni, căzut-a jertfă prigonitorilor și adăpost și scut la maica Roma a mers să caute. . . E modest de tot mormântul din biserica ruteană al marelui episcop român. . . Oare o biserică bogată, cum este cea greco-catolică română, cu prelați cari au venite sute de mii, n'ar putea să-i facă un mausoleu vrednic de memoria lui? . . .

Monte Pincio.

La extremitatea de mează noapte a Romei, pe unde intră Tibrul în oraș se întinde Monte Pincio, pe vârful căruia — un platou frumos — este cel mai vast parc, împodobit nu numai cu arbori de tot felul, cu straturi de flori, dar cu sute de busturi, din marmură de Carrara, ale celebrităților italiene. . . Câți bărbați de stat, artiști, învățați mari și generali vestiți a avut Italia, tuturor li-a ridicat bust aici. Am

Contele Pallavicini despre croați. In Croația au avut loc tulburări serioase născute din cauza că ofițerii căilor ferate maghiare se purtau provocător față de locuitorii croați și numai ungurește voiau să stea cu ei de vorbă.

Contele Pallavicini a avut în chestia asta o convorbire cu Ludvigh, directorul căilor ferate maghiare, cu care prilej a făcut niște declarațiuni, cari au scos foile maghiare din sărite.

»In Ungaria — a zis între altele — există două limbi oficiale: limba maghiară și limba croată. Ungurul dară, dacă vrea să ocupe în Croația un post public, trebuie să cunoască limba croată. Croații nu vor învăța doară în propria lor patrie ungurește, de dragul ungarilor? Față de croați nu putem observa un fel de polititudine la Congo, ca să-i silim să primiască naționalitatea și limba noastră!«

Pentru aceste enunțări foarte la loc și firești, foile îl atacă înversunat pe contele Pallavicini. Il face antipatriot, parvenit, străin. Mai ales organul lui Bánffy »Magyar Szó« e grozav de indignat, și se întrebă, ce are să caute un astfel de om venit din străin în casa magnaților? Ce caută contele parvenit în direcția băncii generale de credit? De ce primește postul gras de director al unei bănci ungurești, dacă în sentimente nu e Maghiar ci Croat?

Dar iute se mai supără cinstiții noștri concetățeni maghiari, dacă le sput adeverul în față. Cum, nici chiar în patria ta proprie să n'ar dreptul să vorbești limba ta maternă? Dar nostim mai sunt uneori.

In giurul unui toast.

Din cele două articole reproduse de noi, cetitorii »Tribunei Poporului« și întreaga obște română au putut vedea, cum »Aradi Közlöny«, ziar guvernamental, și »Függetlenség«, organ kossuthist, consideră drept o insultă pentru Unguri faptul că la masa P. S. Sale episcopului Ioan I. Papp s'au rostit mai multe toast românești, decât ungurești.

admirat mult bustul lui Machiavelli și Dante.

Privești de aici e încântătoare. Drept în față, spre apus, e Vaticanul.

Pe munte urci din Piazza del Popolo, unde-i așezat un obelisc mare și patru lei, p'a căror guri ținește apă. Obeliscul a fost adus aici sub August, după campania victorioasă din Asia.

În coasta dealului, într'o adâncitură, este statua echuestră alui Carol Albert, din marmură. Drept prelungire, spre răsărit, a parcului e corso di Porta Pinciana și d'Italia, care duce până la Porta Pia. . . P'aici se plimbă în trăsuri lumea aristocrată italiană.

Tot pe Monte Pincio, extremitatea de Nord, e Villa Borghese, în mijlocul unui parc imens. În palat sunt lucruri de artă d'o rară bogăție.

Ne întorceam spre casă dela Monte Pincio, și eată că pe strada Națională, Depretis și în Pieța Eschilin era public enorm îngrămadit. Elevi de ai școalelor eșiseră cu steaguri și muzică. . . Ce se întâmplă? Se întorcea la palat părechea regală, care fusese la alergările de cai. Am avut astfel prilejul să-i vedem pe suveranii Italiei. . . Regina e o d'o remarcabilă frumusețe, brună. Regele e mic de sta-

tură dar figură destul de simpatică. Italianii îl aclamau cu un rar entusiasim. I-am strigat și noi un »trăiască«. . .

Că șovinismul îi împinge pe sus amintiții colegi până a dascăli în casa sa proprie pe un episcop, asta poate că e nu numai chestie de educație politică, dar peste tot, lipsă de condescendență ce șade rău că-i lipsește până și unui ziarist maghiar. . . E, cum am zice, chestie de creștere.

Și mai grav ni-se prezintă afacerea când vedem că ziarele locale ridică până în cer toastul primprocurorului Meszlényi Antal, care a aflat de cuviință să spună, la masa nou alesului episcop, că el nu se bucură de această alegere, ci ar fi dorit să-l vadă în scaunul episcopesc pe Aug. Hamsea, căci acesta-l mai merituos, mai alipit de sufletul Ungurilor. . . Și ziarele maghiare îl laudă pe Meszlényi, spunând că el a talmăcit sentimentul obștesc maghiar.

Că d-l Meszlényi a rostit acest toast, earăși e chestie de educație. Că ziarele maghiare îl laudă pentru aceasta, e însă tocmai cea mai bună dovadă despre înțelepciunea Sinodului care a ales pe actualul episcop, ear n'a ales pe Hamsea nici după ce prin câte toate s'a zădărnicit întărirea părintelui Mangra. Și Ungurii, cari în public plâng atât de amar după Hamsea, dovedesc puțin simț politic. Regretul lor este adică cel mai mare îndemn pentru Români ca să țină la olaltă și gol să facă în giurul persoanelor laudate de ei ori pentru cari Ungurii mișcă toate petrele să ni le impună capii bisericesti. . .

Ungurii din loc de altfel asupra unui singur lucru erau edificați: că în persoana lui Hamsea găseau un episcop gr. or. maghiar în casa căruia într'adevăr ungurește s'ar fi petrecut toate. Și atât de mult au convingerea aceasta, încât iarta lui Hamsea până și faptul că la banchet a vorbit — nemțește. Ei-hei!, să fi vorbit, de pildă, Mangra nemțește, și să fi văzut a doua zi campanie violentă și telegrame la »Keleti Értésítő«. . . De Hamsea nu se ating însă, ci până și procurorul plânge în public că nu-l poate saluta în scaunul episcopesc.

Cât privește de altminteri învățătura ce e de tras din toate cele petrecute, ea, într'adevăr, nu poate fi alta, decât următoarea: Până acuma cel puțin la masa albă am putut sta alături, la anume prilegiuri; d'aci încolo nici la masa albă nu mai e ușor, căci chiar primprocurorul, custodele dreptății, vine să dascălească corpo-

LA ROMA...

X.

Qurinalul.

Câți-va dintre noi am avut norocul să facem cunoștință cu sublocotenentul Alberto Ducceschi (reg. 94, infanterie), tiner cu multă cultură (a terminat liceul la preoți și a absolvat și dreptul, ear pe de asupra se ocupă cu literatura) și nu se poate mai gentil. Ni-a exoperat ca după amează să putem vizita palatul regal (părechea regală era dusă la alergările de cai), odinioară reședința papilor.

O splendoare de neînchipuit este interiorul acestui palat. Nu e mirare: e un șir întreg de artiști cari au lucrat întrânsul. Astfel Bernini, Maderno, Fontana, Fuga, Guido Reni etc.

Am văzut sala tronului, sala de dans, sala rococo și sala gobelinilor, precum și alte salete, toate pline cu prețioase lucruri de artă. Dar mai mult am admirat capela Pauliana (făcută de Maderno sub Paul V) și sala unde-s coroanele de bronz, de aur și argint și alte nenumărate lucruri minunate donate de orașe și corporațiuni regelui Victor Emanuel, precum și diferite sute de obiecte cari come-

Plecarea din Roma.

Seara — în ziua întâiu de Paști — suntem cu toții în marele restaurant dela gară. Luăm masa împreună.

D-l Tocilescu ține un toast, arătând însemnătatea vizitei noastre la Roma, dar spunând că partea poate cea mai grea a campaniei numai d'aci încolo ne așteaptă. . . Vom urma însă cnragioși programul spre Neapoli (aplause viforoase). Profesorul Cliniciu (București) toastază în onoarea d-lui Tocilescu (ovațiuni). Ear scriitorul acestor șire a propus să se trimită primarului din Ancona, unde așa de cald am fost primiți, o telegramă omagială (aplause).

Furtuna de aplaude izbucni însă numai când intră în sală o vivandieră, cu mândrul nostrul trecului, și dintr'un coș, tot trecului, fiecărui congresist român i-se împărți câte un ou roșu, galben și albastru. . . O delicată atenție aceasta din partea d-lui C. I. Mitilineu. . . »Christos a înviat« suna de pe fiecare buză și ciocniam veselii ouele. . . Când veselie era în tolu, veniră între noi d-nii Stefan Sihleanu și St. Șendrea,

rațiunea noastră bisericească supremă și să-și exprime regretul că n'a ales episcop după a d-sale dorință.

Aici s'a ajuns însă, trebuie s-o spunem, îndeosebi în urma insinuarilor și a spionagiului celor ce se gudură pe lângă stăpânii zilii. Îndeosebi atitudinea nedemnă a acestora încurajază pe șovinisti să fie atât de intoleranți și agresivi. Pentru-că tipurile acestea de beciznici nu se dau îndărăt nici dela minciună, când vorba e să „informeze“ presa maghiară tendențios. Astfel și cu prilejul banchetului dela „Millenium“ cine-va — dăm cu socoteala cine — ca să întărească cât mai mult presa locală, a spus lui „Aradi Közlöny“ că s'a cântat „Doamne ține și protege patria și pe împărat“...

Ei bine, nu s'a cântat asta, ș-o spunem nu pentru-că am fi de părere că n'ar fi cuvințios ca preoții români să cânte imnul casei domnitoare, ci ca să restabilim adevărul și să facem atenție pe cel dela „A. K.“ să fie cu rezervă când primesc informațiuni dela anume „Români patrioți“...

KOSSUTHISTI — PENTRU SOCIALISTI.

Kossuthistii par a intra și ei în apele socialismului. Asta o deducem cel puțin dintr'un articol apărut mai zilele trecute în organul oficios al partidului independențist „Független Magyarország“. Il ia anume strânic în apărare pe redactorul lui „Népszava“, din incidentul confiscării broșurei „Csuhasok“, scrisă din însărcinarea partidului social-democrat, de ovreiașul Fleischmann și îndreptată în contra clericilor.

Am spus deja la alt loc — scrie numita foaie, — că organul „Népszava“, care a edat broșura „Csuhasok“ a fost judecată de către tribunalul la 1000 coroane amendă. „Népszava“ aduce acum în numărul său de azi un articol intitulat „La muncă, călăi“, care în urma vehemenței sale a silit poliția din nou să întrevină. Comisarul Egry s'a prezentat azi în administrația foil, ca să confiscă toate exemplarele. N'a dat însă decât de 8 exemplare. Nu criticăm cuprinsul articolului de fond. Dar simțim, că autorii deși nu în cuvinte alege, dar cu tot dreptul se revoltă în contra campaniei de estirpare pornită de către tribunal în contra social-democrației, în contra ideilor mari și noi, care în urma adevărului lor și de zi câștigă teren mai mare, și al căror mers nu se poate împiedeca din scaunul de jude. Luptătorii negriți ai clericalismului fără ori-ce genă își urmează cu vorba și cuvântul munca stricăcioasă. Unde este oare un Zsitvay, care să și îndrepte privirea asupra acestora stăruind activitatea lor afurisită“.

Constatăm totodată că „Fugg. Magyarország“ ia poziție fățișă și în contra

lui Bartha Miklos pentru articolul „Sze-mélyes ügy, publicat în „Magyarország“, reprodus în parte și de noi. Vrea să-și bată joc de el, pentru că a declarat pe față că nu mai are încredere în judecătorii ungurești.

Asta-i apoi consecvență! It apără pe cel dela „Népszava“ în contra tribunalului, și tribunalul în contra lui Bartha Miklos!

Din Dietă.

— Sedința dela 23 Maiu. —

S'a sfârșit în urmă și discuția pornită în jurul comisiei de cvotă. Ultimul orator a fost Bedbázy, după care a luat apoi cuvântul ministrul-șef Széll, răspunzând la atacurile îndreptate în contra lui sub decursul acestei discuții lungi.

A arătat că stă pe baza legii și că la binele țării se gândește când cere stabilirea cvotei numai pe un an. „Cvota nu se poate stabili pe vremea mai lungă, până n'am ajuns în curat cu transacția. Un orator mi-a zis, că până atunci mereu mă căciulesc înaintea Vienei. Resping acuza asta. Căci dacă eu aș fi fost condus de astfel de principii, pertractările de transacție ar fi ținut un an și jumătate?... A mai zis deputatul Kaas, că fac politică de partid. (Kaas: Așa-i!) Asta nu-i drept. Cine a urmărit cu atenție activitatea mea de 4 ani s'a putut convinge că eu deopotrivă țin de interesul comercial, economia și industria... Ce privește rezistența mea pasivă, e îndreptățită. Nu e permis majorității să se supună terorismului minorității. Căci asta ar fi primejdios pentru viitor. Toată de aceea mi-am pus de gând să apăr dreptul cel mai frumos al cetățenilor: parlamentarismul curat, adevărat. (Aplause furtunoase și aclamări în dreapta).

După câte-va cuvinte rostite în chestia personale de Kaas și Rátkay László. Șefedintele închide discuția și ordonează votarea. Casa respinge propunerea lui Rátkay cu 127 voturi contra 36. Asupra propunerii lui Széll se va vota numai mâine.

Holló Lajos își mai desfășură o interpelație în chestia incidentului dela balul curții. Széll încă n'a răspuns.

Un mare șarlatan ovreu.

„A murit monsignore Bauer. Alaltăieri a repausat în Paris în etate de 74 ani fostul duhovnic al împărătesei Eugenia, Monsignore Bauer, un jidov originar din Budapesta. Bauer a fost un predicator extraordinar și a fost chemat la 1866 la curtea lui Napoleon III“.

Alte ziare îl parentează mai pe larg, făcându-i biografia și schițându-i activitatea dezvoltată la curtea împăratului francez.

Cine a fost jidovul Bauer și cum a ajuns duhovnic al împărătesei franceze?

Să lăsam pe Eduard Drumont să-l zugrăvească pe monsignore Bauer cu condeial său măestru:

Eminentul scriitor arată, că începând dela 1865 Evreii germani invadează în Franța și se fac stăpâni în toate locurile unde se manifestă viața socială. Evreii Offenbach și Halévy își bat joc în „generalul Boum“ de șefii armatei franceze, Kugelmann cu imprimăria sa, vecinul său Schiller proprietar al organelor celor mai frumuse („Temps“ etc.), Wittersheim (L'Officiel), Dollingen și Cerf, care alimentează jurnalele cu anunțuri, corespondenții Lewita, L'wysohn și Deutsch monopolizează opinia publică. Germain Sée demoralizează tinerimea, propagând în calitate de profesor materialismul. Întrași în Tuilerie și veți vedea pe evreul Adrian Marx, ocupând locul lui Racine, în calitate de istoriograf al Franței, Jules Cohen dirigează capela, Waldteufel conduce orchestra la balurile curții, iar revista „Archives israelites“ cere să se numească profesor de matematică pentru prințul imperial evreul boem Filip Koralek.

Apoi continuă:

„Pătrundeți în retragerea sacrată, peste al cărei prag nimeni n'are dreptul să treacă și veți vedea împărăteasa îngenuchiată înaintea unui preot și destăinuindu-i grijile sale de suverană și mamă relativ la răboiul ce se prepară... Acest preot este Jidovul german... Jean Marie Bauer.

„Intr'o bună biminează acest convertit suspect sosind în Franța, al cărei cler prin înșelimea spiritului, profundețea științei și prin demnitatea vieții sale provoacă admirația lumii întregi, se pune în brânc, să scoată pe venerabilul părinte D'gerry, de atâși ani duhovnic al împărătesei, și să ocupe el acest post dorit de toți preoții din patrie, și... isbuteste.

„Cum ajunge el la țintă? Prin hipocrisie, afășând virtuți aparente? De loc. Deviza lui este, ca a tuturor jidovilor, că adică față cu Francezul poate să-și permită totul. El organizează faimoasele luncha (prânzuri) ecclésiastiques, la care participă viitorii consilieri ai lui Paul Bert, cel care nu se rușinează a cânta cu un prelat cunoscut de republicanismul său:

Notre paradis est un sein chéri“.

Se îmbracă într'un costum de șarlatan, cu lux de dantele, care le fac pe femei să

1) Fost ministru șef, dușman clerului.

2) Paradisul nostru este un sin iubit.

viseze. Se începe asediul. Acrobatul nostru este preot militar general la ambulanțe și umblă călare înaintând până la avant-posturile dușmanului, unde poate foarte ușor să facă serviciul de spionaj.

Ear după-ce s'a sfârșit totul, le ride în față celor, pe care i-a tras pe sfoară, își desbracă reverenda și o aruncă între culisele unui mic teatru, inspiră publicațiunilor pornografice asupra cocotelor din al doilea imperiu, paradează la operă unde cel mai de frunte aristocrații îl primesc în lojele lor pe acest preot nevrednic, ear după amiază îl veți întâlni călare în Bois de Boulogne, unde trecând pe lângă generalul Gallifet, îl salută militărește, ear acesta în schimb îi răspunde cu semnal crucei, ca și cum ear da o binecuvântare episcopală. În sfârșit termină cu o căsătorie la Bruxelles“.

NOUȚĂȚI.

ARAD, 23 Maiu n. 1903.

Plecarea Malestății Sale. M. Sa regele a părăsit Joi d. amiază la 3^{1/2} ore Budapesta. Dimineața a ascultat masa în capela sf-tului Ștefan, apoi s'a plimbat în parcul cetății, pe urmă s'a retras în odaia sa de lucru. La gară îl aștepta lume multă, făcându-i ovațiuni mari. Trenul a fost condus de directorul căilor ferate maghiare Ludvig, de șeful Decsey și 2 inspectori. În Viena M. Sa a făcut a doua zi vizită prințului regent al Bavariei Luitpold, care încă în aceiași zi i-a întors vizita.

Alegerea dela Dobra se pare că va fi destul de agitată, de oare-ce până acum nu mai puțin decât trei patrioți s'au repezit după mandat. Din centru, dela Budapesta, Széll Kálmán își trimite să candideze pe Ovreiiu său de curte Adorján Sándor, redactor la „Magyar Nemzet“. Unii domni (perciunași) din cerc au candidat pe Farkas Béla, avocatul care făcuse la camera advocațiilor din Arad arătare împotriva advocaților români din comitatul Hunedoara pentru-că et dedeseră semne de iubire a neamului românesc, ear kossuthistii își încearcă și et norocul cu Dr. Koza Artur, avocat în Budapesta.

Ne place a crede însă, că în fața solidarității Românilor, grupați în giurul dlui Dr. Vlad, ceata de neopatrioți va dispărea în—neant.

Amânarea asentărilor. Am dat deja și noi știrea că asentările puse pe ziua de 2 Iunie s'au amânat din nou. Acum a sosit

3) Drumont: „La France juive“ ed. 115 I. p. 379.

deputați din București, sosiți în ziua aceea la Roma. I-am primit cu ovațiuni.

Vremea trecea însă... „Congresisti rumeni, avânti“, sună în sală și la orele 10 toți eram în tren. Ce mai învălmășeală până să ne așezăm!... Și ce vuet, până să pornim!... Am plecat în două trenuri și înghesuiți ca vai de noi, și era frig, ear noi cei mai mulți îmbrăcați ușor, căci numai puținii au avut extrema precauție de a-și lua — palton pentru Neapoli!

Ce ne păsa însă! Aveam să vedem Neapoli!

Imi era mult până să se crape de ziua, să ved pe unde trecem. După orele patru e lumină. Suntem în regiuni de toată frumusețea... Deal, vale și ear deal, presărat cu case și castele, în depărtare câte un sat și oraș, trecem prin gâră fără număr și cu cât ne apropiem de Neapoli, cu atât vegetația e mai bogată. Grădini, d'o ne-spuse frumusețe, de portocali și lămâi!... Printre holde, niște arbori înalți și cu coroană lată... Ear vița se întinde dela un pom la altul, pe sirmă.

În depărtare munți înalți, vârful lor acoperit cu zăpadă, o minune ce foarte de mult nu s'a mai pomenit

p'aici... Și stau pază la fereastră, doar doar volu zări Vesuvul...

Cam pela orele 5^{1/2} într'adever ved în depărtare p'un vârf de munte un nor ascuțit, care dispare în scurtă vreme... Vesuvul, strig, și sar la fereastră chiar cei mai somnoroși din vagon... „Ași, nu-i Vesuvul“, zice unul, e nor, nu-i fum ceea-ce vedem... Dar norul se repetă: se arată și ear dispare... Nicu o îndoială, e Vesuvul, a cărui fum se împrăștie însă iute, până ce iese altă coloană. Și din ce vremea trece, deslușim tot mai bine... căci trenul ne apropie tot mai mult de Neapoli. Și linia face atâtea curbe, că aci vedem Vesuvul în fața noastră, aci în coaste... Ear munții de care ne apropiem sunt d'o rară frumusețe: ville până aproape de vîrf... Ce aier și soarele cald cât ne înveselește!...

Intrăm, în cele din urmă, între șire de clădiri, cu vîrf orizontal de piatră, ici colo câte o casă mai înaltă, dar pretutindeni grădini cu legume... Sgomotul și mișcarea crește. Ne adunăm bagajul, căci eată, vedem în fața noastră — Neapoli.

Russu Șirianu.

Încrêștinarea ungarilor, ducatele din stînga Dunării, ritul răsăritean.

De George Ciuhandu.

(Urmare).

Și apoi o serie de veacuri se prezentă românul în acest vestmânt străin, în fața lumii, și — ce e mai de mirat — fără a-și altera ființa și totodată atrăgând și admirațiunea străinilor (d. es. Bonfinius) pentru tenacitatea cu care lupta nu într'atata pentru viață, cât tocmai pentru limba sa.

Interesant fenomen, paradox chiar l'am putea numi, ca un popor cu o determinată individualitate etnică, un popor cu conștiință de sine, un popor dotat cu forțe de asimilare să rămână, pe multe veacuri sclavul unei limbi străine — a limbii elementului absorbit! — încă și atunci când masa poporului limba aceasta nu o mai înțelegea; — paradox, dar totuși explicabil în felul că limba slavonă a ritului răsăritean de prin acele veacuri, dacă și nu reprezenta — în fața cosmopolitismului bisericii Romane, deci și a celei ungurești — principiul național special românesc, apoi reprezenta totuși cel puțin în genere același principiu ca ceva esențial în manifestarea vieții externe a bise-

ricii Răsăritului, cum și principiul conservării tradițiilor veacurilor trecute, trăite în fărâșie politică și bisericească cu bulgare-slavii; și mai mult: slavonismul a închis, în parte, calea influințelor dogmatice de credință ale bisericii Apusului.

Va să zică chestia primă între referințele timpului de atunci era conservarea credinței și ritului răsăritean, atacate la sine acasă de puterea bisericii Apusului (expedițiile cruciate) și de regalul unguresc (pe teritoriul acestuia); ori-ce tendințe de a stavili aceste nisuițe bis.-relig. ale Apusului, cu atras naturalmintă reacțiunea. Eată rațiunea persecuțiilor.

Interesant moment apare și acela, că paralel cu îngrădirea prin slavonism și cu procesul de asimilarea slavilor locuitorii printre noi, nu numai că se ivesc mărturii hotărâte pentru noi ca Români și având ritul răsăritean, ci pentru aceste două note suntem luați deja în veacul XIII la ochin ca obiect al cruntelor persecuțiuni urmate mai apoi.

De ce oare? Să fie soarta românilor asta, că aproape toate amintirile despre dănsul din trecut să fie încopciate de persecuțiuni? Sau ce să fie cauza? Vom înțelege la momentul rostul acestor porniri dușmănoase ale veacurilor XIII și următoare dacă vom ținea cont și numai de cele

la orașul și comitatul Arad circularul ministrului de război, în care se încunoștințează, că „în urma cunoscutelor relațiuni politice“ asentările se amână pe vreme nedeterminată. Pregătirile însă au să se facă în așa mod, ca asentările eventual să se poată ține între 1 Iulie și 29 August. În Arad, asentările s'au pus prin urmare pe zilele: 1 Iulie: clasa I de etate până la Nr. 200; — 2 Iulie: clasa I de etate, restul. — 3 Iulie: clasa II de etate; 4 Iulie: clasa III de etate și străinii. La 6 Iulie se vor face apoi lucrările de birou.

Cununie. Joi, la 21 Maiu n. a avut loc în biserica gr.-or. română din Păncota cununia d-soarei *Elsa Staubesand* cu avocatul român din Aradul-nou *Dr. Aurel Crișan*. Mireasa cu câte-va zile mai înainte trecuse dela religia evanghelică la cea gr.-or. română. — Cununia a săvârșit-o di protopop *Constantin Gurban*. Martorii au fost d-nii *Dr. Pain*, medic în Păncota și *Dr. Liviu Tămășdan*, avocat în Arad. La cununie au asistat rudenii și numeroși prietini și cunoscuți.

Urările noastre de bine tinerei părech.

Desvélirea monumentului Deák și Vörösmarty. După-cum ne scrie corespondentul din Cluj în 17 Maiu au fost desvélite monumentele făcute pe o casă din Piața mare în care au locuit o zi întreagă în 1848 Deák, vestitul bărbat de stat, și Vörösmarty, renumitul poet; la desvélire a participat Academia științifică, Societatea de literatură Ardeleană și mai multe școli conduse de directorii lor. La sărbare a participat și muzica militară, care a intonat Hymnus ul și Szozatul!

Nou avocat român în Cluj. D-l *Dr. Victor Poruțiu*, unul dintre tinerii noștri de valoare, și a deschis cancelarie advocațională în Cluj, strada Deák Ferencz Nr. 29.

Îi urăm deplin succes.

† **Alfonso O. Saligny**, unul dintre meritușii profesori din România, a încetat din viață. Despre moartea lui familia a trimis următorul anunț funebru:

„Instristații: Emilia Saligny, Constantin Saligny, Anghel și Thereza Saligny cu copiii; Sofia și Dumitru Yarca cu copii; Maria Frigator cu fi și d-na Iulia Tanu cu copii, au durerea a anunța încetarea din viață, în ziua de 4/17 Maiu, ora 7 seara, a prea iubitului lor: soț, tată, frate, cumnat, ginere și nepot *Dr. Alfons O. Saligny* în etate de 50 ani. Profesor de chimie generală și aplicație la școala de poduri și șosele, Membru corespondent al Academiei Române, Membru și vechiu Președinte al

atinoșe până aci în general, din cari rezultă că după-cum mai înainte cultura grecească și mai ales între unguri, așa mai în urmă slavonismul la români a servit cauza ritualului Răsăritean, a acelui rit, care îmbrăca credința Răsăritului, și pe care deja în veacul IX nu-l suferia biserica Romei la slavii nordici și apuseni, și a căruia limbă națională — slavonă — papa Ioan VIII o numește „barbara, hoc est scilicet lingua“, oprindu-l chiar pe sf. Metodiu de a celebra liturgia în aceasta limbă.

Cultura grecească și slavonă constituiau o pedecă în calea bisericii Romei și în același timp sprijineau cauza bisericii și a ritualului resăritean, — de aci și persecuțiile contra acestuia cu toate mijloacele posibile numai.

Raporturile se înveninără mai ales după rumperea bisericii după anul 1054, când stăteau în față, certate, cele două sfinte surori, biserica Apusului și a Răsăritului.

Papismul pornise lupta contra ortodoxiei Răsăritului; de mult încercase să se asigure, în două rânduri, în Bulgaria; în Polonia — de asemenea de înainte de a. 1000; numai în Ungaria — teritoriul dintre aceste — nu luptase încă cu multă energie. Aici, pe teritoriul regatului unguresc, unde, cum am văzut era, atât de

Societății de Științe din București, Membru onorar al Societății de chimie biologică din Londra, Membru al Societății politehnice din București, Comandor al Coroanei României și vă roagă să binevoiați a asista la ceremonia funebă, care va avea loc Marți 6 Maiu, ora 3 p. m., la domiciliul decedatului, din strada Frumoasă 3, de unde cortegiul va porni la cimitirul Șerban-Vodă (Bellu). *București, Maiu 1903.*

Trimitem celor instristați expresiunea adâncii noastre condoleanțe.

Izgonirea bulgarilor din Constantinopole. — Din Constantinopole se anunță ziarulul *Zastava*, că sultanul a iscalit o iradea prin care dă ordin poliției să izgonească din capitala imperiului său, pe toți bulgarii cari ar veni la Constantinopole fie cu afaceri, fie din alte motive. Măsura aceasta privește și pe bulgarii aflați la Constantinopole dinaintea de iradea. Bulgarii, originari din Macedonia, au primit ordin să se duă direct în Macedonia.

Colectele pe sama nenorociților de pe insula Martinique s'au încheiat zilele trecute cu o subscripție de 7761 franci. Precum se scrie din Paris rezultatul final al colectelor a fost că nenorociților li s'a trimis suma de 9 milioane 256 mil și 312 franci.

Limbă aziatică. Antistia comunală din *Bács Földvár* s'a adresat zilele trecute, în afaceri de matricule, la parochia din Mitrovița, în limba maghiară. Drept răspuns antistia a primit următoarele șire: P. T. antistia comunală *Bács-Földvár*. Înainte de toate nu știm ce doriți. Scrieți-ne în care-va limbă europeană. Parochia rom. cat. M. Lăkovich, capelan.

Cazul Sienkiewicz. Un ziar din Varșovia, „*Kurier Theatralny*“, a făcut denunțuri o anchetă asupra unei mișcări literare, și întocmai cum s'a adresat cu această ocazie unui mare număr de poeți, rugă și pe Sienkiewicz, să arete care este, după părerea sa, cea mai bună dramă poloneză ce s'a publicat în timpul din urmă. Răspunsul lui Sienkiewicz sosi în curând, dar n'a corespuns într-un mod așteptărilor autorului anchetei. Marele scriitor se mărgini a afirma că întreaga literatură tină poloneză nu valorează nimic și că se ocupă numai cu pornografia.

Declarația aceasta de război la adresa unei întregi școli literare a făcut după-cum e ușor de înțeles, o senzație enormă. Presa liberală, și mai ales revista săptămânală *Głos* (Vocea), luă partea tinerilor poeți în fruntea cărora se află scriitorii de mare talent, precum Stanislas Przybylski și Brzozowski, pe când organele nobleței și

acasă influința religioasă a Răsăritului pe la a. 1000, ca nu cumva și Ungurii să treacă, deschise focul luptei d'abia energetic și demnul principe al bisericii Apusului, papa Grigorie VII (1073—1085), care puse în respect întreg apusul politic și-l umili pe Henric IV la Canossa, și d'abia după a. 1054 când îi zăcea de aproape în interes Romei să se asigure cu biserica ungurească. Papa Grigorie VII fu cel ce, poate de teamă pe teritoriul acestui regat aserivit mai apoi, la „schismă“ prin identitatea ritualului ce-l avea comun cu „grecii“, dădu ordin pentru desființarea acestuia în biserica regatului unguresc. Se va fi mai temut papa și de legăturile regilor ungurești cu curtea din Bizanț, de oare-ce, cum știm, Geza I, regele unguresc și contemporan al lui Grigoriu VII, fu cel ce primi și o coroană dela greci cu care se și încoronă la 1075.

Opiniile lui Grigoriu VII însă nu putură duce la rezultat, căci, cum știm, un alt papă Roman se jălnește, deja la 1205, că în biserica ungurească numai într-una mănăstire se funcționează după ritual latin, în celelalte — după ritual răsăritean.

(Va urma).

ale clerului au luat apărarea lui Sienkiewicz.

Dar bătălia nu se face numai pe hirtie. Lucrurile au ajuns la bătăi în toată regula. Deunăzi, d. David, redactorul-șef al revistei *Głos*, se afla într-o cofetărie bine cunoscută în Varșovia și lua cafeaua. Întră directorul ziarului *Kurier Warszawski* d. Rabski Brzozowski care vine drept spre el și-i aplică o palmă peste obraz. David ripostă: puse mâna pe ceașca de cafea și o spurse în capul agresorului.

Incidentul acesta a înăsprit de sigur și mai mult lupta dintre cele două tabere literare.

În ce privește pe Sienkiewicz personal, de când a publicat faimoasa scrisoare în *Kurier Theatralny* care a stîrnit această furtunoasă polemică, nu se amestecă nici într-un fel în lupta ce a deslănțuit și care poate să devie nefastă pentru popularitatea sa.

Noii bande bulgărești pe drum. Din Bitolia se scrie ziarulul *Odjek* că în Bulgaria se organizează noul bande de insurgenți sub conducerea ofțerilor din armata bulgărească. Aceste bande să pregătesc să intre în Macedonia. Sunt înarmate cu puști sistem Berdank și cu muniții numeroase. Autoritățile bulgărești cu toate ordinele date de sus, se uită cu ochi părințești la aceste pregătiri. Sunt opt sute de oameni înarmați.

Măsuri polițienești torcești. În Constantinopole și în întreaga Macedonia autoritățile torcești închid într-una pe bulgarii. Aresturile sunt pline cu viri. Mai cu seamă se închid învățătorii, poștii și negustorii. Turcii cred că au acumă destulă armată în Serbia veche și în Macedonia și că în curînd vor fi în stare să zdrobească comitele revoluționare bulgărești precum și să silească pe albanezii recalcitranți și vrșmași ai reformelor să intre în ordine.

Steauna dela Viflaim. După afirmările astronomilor steauna dela Viflaim, care i-a condus pe cei trei magi din orient la locul de naștere a lui Isus ear va răsări la 1910 sau 1911. Pe vremea nașterii lui Isus a apărut pentru întâia dată această cometă strălucitoare. Istoriograful *Iosif Flavius* ne spune, că pe vremea dărîmării Ierusalimului s'a zărit din nou. De atunci a apărut de 23 ori; mai pe urmă în anul 1835. Astronomii o numesc *Cometa lui Halley*.

Toți știu, că sămênțele de napi de nutreț, ale lui Mauthner, sămênțele impregnate dau roadele mai bogate, că sămênțele de verdețuri ale lui Mauthner produc zarzavaturile mai bune și că din sămênțele de flori ale lui Mauthner cresc florile cele mai frumoase. — Cu un cuvânt: Sămênțele lui Mauthner sunt cele mai bune, depositul cel mai mare și prețurile uimitor de ieftine.

Miel — monștru. Pe moșia dela Szezere a contelui *Adolf Pallavicini* zilele trecute a văzut lumina zilei un miel de o rară anormitate. Are anume 2 trupuri și 8 picioare, așa încât stînd pe 4 picioare, celelalte 4 sunt ridicate cătră cer. — Contele a dărînt acest miel muzeului național din Budapesta.

Un tiner român cu 4 clase gimnasiale își caută aplicare în ori-ce cancelarie. Posede limba maghiară și română. Binevoitorii să se adreseze lui *Ioan Todose* scrietor *Galșa* u. p. Világos.

Desfăcându și prăvălia opticianul *Gaál Lipót* nu, vinde toți articolii optici cu prețurile cele mai moderate.

Bibliografie.

A apărut Nr. 8 din „*Revista idealistă*“, dela 1 Maiu 1903, cu următorul sumar: A. D. Xenopol: „Starea economică a țeranului român“; Riria: „Congresul latin“ (poesie); Prințul Grigorie Callimachi: „Memorii“; Em. Grigoriu: „Suferințele tinerului Werther“; Tr. G. Djuvara: „Edgar Quinet, floroman“; Eugenia Ianculescu de Reus: „Spre desrobire“ (roman); D. Drăghicescu: „Conștiința socială la noi“; G. I. Ionescu-Gion: „Domnia lui Cuza Vodă“, de A. Xenopol; Dr. A. Tălășescu: „Idealul și realitățile“; Poesii: „Speranțele“ de Ana Mano, „In Album“, de

D. Nanu, „*Flori*“ de Lud. Dauș, „*Lupș*“ de G. Tutoveanu; „*Versuri*“ de Florian G. Becescu; Maxim Gorki: „*Celcaș*“ (novelă) trad. de Lia Măgură; M. G. H.: „O nouă îndrumare a criticii franceze“; N. Vaschide: „*Scrisoare din Paris*“; Benedetto de Luca: „*Congresele internaționale dela Roma*“; Ion C. Bacalbașa: „*Actorii*“ (Cronică teatrală); M. G. H.: „*Vieața în țeară*“; M. G. H.: „*Ce se petrece în străinătate*“; *Buletin bibliografic*. — Redacția și administrația *Bulevardul Elisabeta* 6, București. Abonamentul pentru Transilvania, un an 40 cor. Revista apare la 1 a fiecărui luni.

POSTA. REDACȚIEI

Independent. Socotim că în contra prot. D-Voastră să cercați întâiu lecure la consistor și numai după aceea în publicitate.

ULTIME ȘTIRI.

Tulburări croate.

Agram, 22 Maiu. Pe când un mare număr de croați duceau flori la mormântul lui Jelacici, s'a petrecut un mare tumult.

Poliția a fost bombardată cu pietre. Ciocnirile au fost violente. S'au făcut mai multe sute de arestări.

Iert noapte s'au făcut mari demonstrațiuni aproape de Buccari. Fieele telegrafice și telefonice au fost tăiate. Doi soldați au fost răniți cu lovituri de pietre. S'au făcut nuot arestări.

Lângă Fiume s'au petrecut de asemenea mari turburări.

Un număr foarte mare de țerani croați, au smuls șinele căii ferate și au devastat ultimele trei stațiuni dinspre Fiume. Cea dintâiu devastată a fost gara din Fiume.

Alergând trupele și geandarmieria, au fost primite cu aruncături de pietre. Mai mulți soldați au fost grav răniți.

Atunci soldații au sarjat pe țerani cu împunsături de baionete. Mulți țerani au fost răniți și s'au făcut arestări cu gramada.

Clericalismul în camera franceză.

Paris, 21 Maiu. Camera Deputaților. În cursul discuțiunii interpelărilor asupra politicii religioase a guvernului, dl Combes a declarat că politica sa religioasă este basată pe observațiunea leală și creștină a legilor concordatorii. Urmand această politică, a zis dl Combes, n'am făcut decât a mă conforma votului Camerei, suprimând congregațiunile, cari au mistunea de a predica. Ordine formale au fost date pentru a împiedica desordinele în biserici, dar predicătorii au dat ei, cei dintâiu, exemplul disprețului legilor, nesocotindu-le.

Majoritatea însă, adaugă președintele consiliului, nu va capitula în fața presiunilor clerului. (Aplause pe toate bancile din stînga — protestațiuni pe cele din dreapta).

Camera adoptă la urmă cu 313 voturi contra 237, o ordine de zi prin care aprobă declarațiunile dlui Combes, încrezătoare în energia guvernului că va ști să înfrâneze înfrîurirea clericalismului.

Red. respons. Ioan Russu Șirianu.
Editor Aurel Popovici-Barcianu.

Insertiuni și reclame.

Toți aceia cari vor să-și petreacă bine și ieftin să cerceteze numai sala de concert

„AMERICA“

căci acolo toate sunt bune și ieftine. În fiecare Marți e mare întrecere de popice, cu care prilej se sortează totdeauna câte un miel viu.

Aranjarea de cînt familiare și de peste primesc pe lângă prețuri moderate. Rog însă să nu avisat cel puțin cu 24 ceasuri mai înainte, căci numai cu pești vii și proaspeți aranjez cine.

Cu deosebită stimă:

Juliu Steigerwald,
restaurator.

KALMÁR JÓZSEF

mechanic.

Recomandă

Bicicletele

sale de cea mai bună calitate.

Are în deposit *gumă interioară și esteroară* de prima calitate, și tot felul de părți constitutive d'ale bicicletelor.

Eftine și pe lângă garanție efeptuiește 975 2-

Reparaturi de biciclete,

instalări de

sonării electrice și telefonuri.

Toate pe lângă garanție.

Strada Salacz nr. 2. Telefon nr. 242.

Fondat 1893.

VÖRÖS JÓZSEF,

PLAPOMAR și MÁTRÁTER.

Arad, Deák Ferencz-uteza N-rul 4-5.

Am onoare a înștiința P. T. public din loc și provincă, că mi-am strămutat atelierul de plapome și mătrăte de pe piața libertății unde a stat mai mulți ani, pe strada Deák Ferencz 4-5 (în curte vis à-vis de poartă).

Pregătesc tot felul de

Plapome și mătrăte

în forma cea mai frumoasă și cu prețurile cele mai moderate.

Comandele din provincă se efectuează prompt și precis.

Recomandându-mă pentru sprijinul On. public, sunt

Cu deosebită stimă:

Vörös József.

960 5-10

955 7-10

Zidește fântâni,

le curățește, găurește sau le face mai adânci:
Licsmann József, Arad, strada Weselényi 36.

Spălătorie de albituri

și călcarea lor,

Arad, Strada Vesselényi Nr. 45.

Spăl rufele să fie albe ca zăpada și cald strălucit gulere, manșete, precum și alte rufării. De asemenea și perdele. 983 9-25

Cu stimă

Véd. Lada Mihály.

Kiss Albert,

tapițer și decorator.

Arad, strada Varjassy József 13.

Primește tot felul de lucrări de tapițerie și decorațiuni, confecționare de madrațe și ori-ce reparări cu cele mai modeste prețuri.

Canapele și madrațuri se găsesse în în permanență în depositul meu. 961 7-50

În atenția publicului ziditor!

Am onoare a aduce la cunoștința m. on. public, că în strada Kapa, n-rul 12 (casa proprie) am deschis

O cancelarie de zidire.

Întreprind zidiri de case nouă, restaurarea și schimbarea de case vechi, cu un cuvânt ori-ce soiuri de lucrare ce se ține de ramul ăsta, pe lângă prețuri eftine și garanție absolută. 954 6-30

Cu stimă:

Tenczlinger Károly,

măiestru de zidar diplomat.

Praporii și steaguri bisericesti

precum și

lucrări de zugrav execută

Ludovic Neisz

Arad, strada Chorin 2 și str. Hunyady 6.

KISS GYULA

tâmplar de zidiri și mobile.

ARAD, str. Csernovics Péter Nr. 16 (colțul str. Halász).

Primește tot felul de lucrări ce se țin de zidiri și mobile, precum: lucrări în lemn pentru clădiri, portale, aranjamente de prăvălii și birouri. Aranjamente de culină, dormitor, sufragerie și salon, dela cele mai simple până la cele mai elegante prompt și eftin. 972 2-25

Comandele din provincă se efeptulesc numai de cât.

— Desemnuri dau gratuit. —

— La lucrări pentru biserici dau rabat. —

Imprumuturi de bani pe amortisare

mijloacesc pe lângă condițiile cele mai avantajoase, pe moșii și case în orașe cu 4,3, 4,5 și 5% și amortisare de

20, 25, 30, 50 de ani,

adeacă în camătă e socotită atât camăta cât și amortisarea din capital.

Principiul meu e îndestulirea M. On. public, care vrea să facă imprumuturi ipotecare.

Imprumuturile se plătesc în bani gata, scrisorile ipotecare se plătesc cu valoarea lor nominală. Spese prealabile nu sunt, tacsele mi le socotesc ulterior.

Pentru deslușiri mai detaliate a se adresa la

HERZOG SÁNDOR

Arad, strada Weitzer-János Nr. 15, ușa 7.

Strămutare de prăvălie!**AUGUSTIN ALBRECHT**

fost CSEH KATALIN

și-a strămutat

PRĂVĂLIA DE MĂNUȘI

cu prima Maiu 1903,

în strada Salacz Nr. 1.

(Casa Löcs.)

974 2-10

TERÉNYI JENŐ,

Prăvălie cu diferite mărfuri la „Steaua albă“

Arad, Piața Boros Béni Nr. 22. (în colț.)

Recomandă magazinul său de coloniale, tot felul de făini, precum și alte lucruri.

Deosebit recomandă **semințele** a tot felul de **legume.**

Prețuri moderate.

Serviciu prompt.

La comandele din provincă împachetarea nu se socotește. Cumpărarea cu bani gata 2% scăzământ. 945 6-25

Vânzare cu ori-ce preț!
din cauza desfacerii prăvălii.

Tot felul de obiecte optice se pot căpăta cu prețuri foarte moderate.

Ochielari și țvicheri începând dela 1 fl.**GAÁL LIPÓT** flu,

optician.

ARAD, Andrassy-tér 17.

977 1-5.

A. VERBOS și FIILUL,

Fabricant de mobile

= Arad, Calea Andrassy Nr. 6. =

Filială în Mediaș.

Atrage atenția onor. public și-l roagă să viziteze

= Marele seu magazin de mobile =

dela fabrica augmentată.

Are în magazin mobilele celea mai moderne lucrate în stiluri deosebite; asortiment bogat. 989 5-20